

63 Nieuw

Sommige dagen hebben een naam.

31 december is "Oudjaar",

1 januari is "Nieuwjaar",

25 december is "Kerstmis",

6 december is "Sinterklaas".

21 juli is "Nationale Feestdag",

11 juli is "Dag van de Vlaamse Gemeenschap".

11 november is "Wapenstilstand",

1 mei is "Dag van de arbeid".

1 november is "Allerheiligen",

2 november is "Allerzielen".

15 augustus is "Dag van Maria Tenhemelopneming",

Moederdag in Antwerpen,

19 maart is "Sint-Jozef"

Vaderdag in Antwerpen

2 februari is "Lichtmis".

En 1 september is "Begin Schooljaar".

Op die eerste september is alles nieuw:

een nieuwe meester, een nieuwe juf,

nieuwe kinderen in de klas,

een nieuw leerjaar,

nieuwe boeken en nieuwe schriften,

maar soms zelfs
een nieuw etui en een nieuwe boekentas,
nieuwe kleren, een nieuwe buzzypazz...
een nieuwe zwembroek en nieuwe turnpantoffels.
Het kan niet op.
Niet voor niets is september een "dure" maand
voor papa en mama.

Dit wil ik wel even kwijt:
zorg goed voor je "nieuwe" spullen,
respecteer je "nieuwe" juf of meester,
maak het fijn voor je "nieuwe" leerling in de klas.

Voor mij was donderdag 29 april 1954
een heel belangrijke dag.
Die dag werd ik immers geboren.
Een "nieuwe" baby op de wereld!

Maar de allerbelangrijkste dag in mijn leven was
de dag dat ik "nieuw" leven kreeg van de Here Jezus,
de dag dat ik wedergeboren werd.
Dat was op vrijdag 20 april 1973, al lang geleden dus.
Wat er toen gebeurde?
Ik vertel het nog wel eens in een ander verhaal.

© Tonny Appermont

64 Zingen

Gisteren was ik in Bilzen.

Op een Zin-in-Zang-evenement.

Er waren een heleboel mensen gekomen
naar de "zangstonde".

Heerlijk om samen te kunnen zingen.

We zongen heel veel Vlaamse liedjes,
maar verder ook liedjes van andere landen.

Iedereen zong van harte mee.

Ik vond het fijn om mee te kunnen begeleiden.

Met de contrabas.

Er was ook een voorzanger met een gitaar.

Op het scherm kwamen de liedjesteksten.

Hup, daar gingen we.

Elke eerste donderdag van de maand

wordt er in Bilzen zo gezongen.

De zangers en zangeressen zijn gewone mensen,
zoals jij en ik,

maar bijna allemaal gepensioneerd.

Ik hoor daar ook al bij,

maar voor jullie zal dat nog een tijd duren.

Wat er wel heel snel aankomt?

Zingen in de klas.

Ik hoop dat jullie nog zingen in de klas.

En mag ik je dan iets vragen?

Zing mee!

Het maakt je blij.

Sorry?

Zingen jullie bijna nooit in de klas?

Vraag het dan aan de juf of aan de meester!

Wanneer gaan we zingen?

Moeten we niet zingen in de klas?

Vraag het steeds weer!

Tot jullie samen gaan zingen.

Heerlijk.

Ook voor de Heer mag je zingen.

Mooie en leuke liedjes.

Ik doe daar graag aan mee.

Zingen, of bas spelen, of piano spelen...

Het maakt niet uit wat...

maar het maakt je blij.

En je maakt de Here God zelf blij!

En nu weet je het.

Als ik je ooit tegenkom,
dan zal ik je dit zeker vragen:
zing je wel eens?
Ja toch?

© Tonny Appermont

65 Muggen

's Morgens word ik meestal vroeg wakker.
Heel vroeg.
De laatste vijf jaar moest ik altijd vroeg opstaan.
Dat was nodig om om tijd op mijn werk te komen.
Ik wil niet opstaan en dan meteen vertrekken.
Ik wil rustig wakker worden, een kop koffie drinken,
mijn spullen bij elkaar pakken,
desnoods nog even kijken naar het journaal
('s nachts en 's morgens kun je het journaal
van de vorige avond bekijken),
nog even naar het toilet
of nog even op de computer werken
om dan om half 6 weg te fietsen.
Opstaan deed ik om half 5.
Vandaag moet ik niet meer zo vroeg gaan werken.
Maar ik word wel vroeg wakker.
Om half 5.

Ik word dus nog steeds wakker om half 5.
Zonder dat de wekker mij wakker maakt.
Ik heb dus een ingebouwde wekker.
Maar hij loopt wel altijd op hetzelfde uur af.
Ik kan die wekker niet zetten op 7 uur of half 8.
Om half 5 wel.
En dan denk ik: "Nu moest ik altijd opstaan.
Maar nu moet het niet meer.
Dus slaap ik nog één of twee uur langer.
Maar vanmorgen lukte dat niet.
Ik werd wakker en ben een paar minuten
over half 5 opgestaan.
Dat kwam door één, twee of drie muggen.
Je ziet ze niet, maar je hoort ze wel.
Je voelt niet dat ze op je komen zitten.
Maar ze komen wel.
Heel zachtjes zoeken ze een warm plekje.
Dan spuiten met hun "injectienaald"
wat speeksel in je, waardoor je bloed niet stolt
en dan zuigen ze een druppel bloed uit je.
En weg zijn ze.
En jij blijft zitten met een akelige jeuk.
De vrouwtjesmuggen vinden dat bloed erg lekker,
bloed van mensen of van dieren,
dan kunnen ze eitjes leggen en zorgen voor

nieuwe muggen. Tientallen tegelijk.

Mogelijk word jij nooit gestoken door muggen.

Dan heb je geluk!

Mijn vrouw ligt naast me en zij krijgt geen muggenbeten.

Vinden de muggen haar bloed niet lekker?

Ik zou het niet weten.

Ik denk het niet.

In ieder geval: mijn bloed lusten ze wel.

En als ze eraan komen... maak ik me uit de voeten.

Eten muggen alleen bloed?

Gelukkig niet.

Ze gaan op de plantjes zitten

en ze zoeken zoetheid in de plantjes

en ze smullen ervan.

Voor mij niet gelaten.

Als ze maar van mij afblijven met hun stiletten.

Kikkers houden wel van muggen.

De lange tong van de kikker is een "muggenvanger".

En de eitjes van de muggen en de muggenlarven

zijn een lekkernij voor vissen.

In de Bijbel vind je het verhaal van de 10 plagen.

Tien plagen die er in Egypte kwamen,
omdat de farao, de koning van de Egyptenaren,
niet wilde luisteren naar de Here God.

De derde plaag was een muggenplaag.

Het staat er zo:

"De Heer sprak tot Mozes:

'Zeg tegen Aäron: Neem uw staf in de hand

en sla in het stof op de grond.

Het zal in heel Egypte in muggen veranderen.'

Dat deden zij;

Aäron nam zijn staf in de hand

en sloeg in het stof op de grond.

Meteen kwamen mensen en dieren

onder de muggen te zitten:

al het stof van de grond in heel Egypte

was in muggen veranderd."

Brrr... Ik moet er niet aan denken.

Ik heb al last van één mug.

© Tonny Appermont

66 Frietketel

België noemt men ook frietjesland.

In elke keuken vind je dan ook een frietketel.

Ook in onze keuken.

Onze frietketel is bovendien "ingebouwd".

Heel handig.

Behalve als hij stuk is.

Ik denk dat de frietketel inmiddels 15 jaar oud is.

Tijd om kapot te gaan.

Die frietketel heeft heel veel frietjes gebakken.

Maar ook kroketten.

En we hebben nog andere dingen "gefrituurd".

Lekker genoeg, dat wel.

Maar ik heb toch iets geleerd.

Het minste wat je kunt zeggen van

een frietketel, is dat hij plakt.

We hebben die frietketel na elk gebruik schoongemaakt.

Maar je kunt niet overal bij.

Dus als je de de schroeven van de "ingebouwde" frietketel

uit de kast vijst en je tovert de frietketel uit zijn kast,

dan komt er toch heel wat plak tevoorschijn.

Die heb ik er vanmorgen afgehaald.

Met het losschroeven van moeilijke schroeven en met de poets

was ik ruim twee uur bezig.

Ondertussen is de frietketel in de winkel voor herstelling.

Ik hoop dat ze hem kunnen repareren.

Dan hoeven we geen nieuwe frietketel te kopen.

Nu even geen frieten of kroketten,

geen gefrituurde kost.

Voor mij niet gelaten.

Binnen enkele dagen, misschien een paar weken,

kunnen we weer genieten van lekkere frieten.

Hoe langer je wacht om nog eens frietjes eten,

hoe lekkerder ze smaken.

God heeft ons een "smaak" gegeven.

Heerlijk om lekkere dingen te kunnen ruiken.

Heerlijk om lekkere dingen te kunnen smaken.

Heerlijk om lekkere dingen te kunnen eten.

Heerlijk om lekkere dingen te kunnen drinken.

Het genot van spijzen komt dus van God zelf.

Hij heeft groenten, fruit, vlees, water ... lekker gemaakt.

Eet maar ... met dankbaarheid aan de Schepper

van al dat lekkers.

Dank U Heer voor deze lekkere frietjes!

© Tonny Appermont

67 Vorstpannen

Als het vriest, zegt men dat

de vorst in het land is.

En als de koning in het land is,

dan is de vorst in het land.

Op het dak van het huis liggen pannen,

maar helemaal bovenaan liggen allemaal

koningspannen.

Ze liggen in de nok van het dak.

Sommige mensen noemen die pannen

daarom nokpannen.

Maar ik noem het vorstpannen.

En er zijn veel mensen, die kiezen

voor deze mooie naam.

De naam "koningspan" of "vorstpan"

is natuurlijk omdat die pan helemaal bovenaan is.

De Vorst, de echte Koning van hemel en aarde

is God zelf.

Hij is Koning der Koningen, Heer der Heren.

Maar nu terug naar de pannen.

Zijn die vorstpannen belangrijker dan de andere pannen?

Voor mij niet hoor.

Als een pan weg is, regent het binnen.
Of dat nu een gewone pan is of een vorstpan.
Het maakt niet uit.
Een vorstpan ziet er anders uit dan een gewone pan.
Ze is half rond.
En de vorstpan is duurder dan een gewone pan.
Veel duurder.
Gewone pannen hoef je niet vast te maken.
De ene pan ligt op de andere.
De onderste pan kan dan niet weg.
Alleen de bovenste kan wegvliegen.
Dus de vorstpannen.
Stel je voor dat die vorstpannen wegwaaien.
Dat is een dure grap voor de eigenaar van het huis.

Nee hoor, dom is de eigenaar van het huis niet.
Hij maakt de vorstpannen vast.
Vroeger deden de mensen mortel onder de vorstpan.
Die mortel werd dan keihard.
De vorstpan werd heel zwaar en kleefde bovendien
vast aan de pan daaronder.
Nu schroeven de dakwerkers de vorstpan vast
aan de bovenste balk.
Hoe heet die balk? Je weet het vast.
Precies, de nokbalk.

Om de vorstpan vast te schroeven, gebruikt men een inox-schroef.

Dat is een schroef die niet roest.

Stel u voor dat de schroeven die de vorstpannen vasthouden, zouden roesten.

Dan zouden al die vorstpannen gewoon gaan waaien.

En stel je voor dat je zo een pan op je hoofd krijgt.

Daar kom je niet van af met een beetje hoofdpijn.

Dan ben je misschien...

Ik moet er niet aan denken.

Roestvrije schroeven gebruiken dus!

Inox-schroeven.

Dan waaien de vorstpannen dus niet weg.

Zijn die vorstpannen dan absoluut betrouwbaar?

Gebeurt er toch iets mee als het heel hard stormt?

Heel heel heel soms loopt het fout.

Dan is de wind ervan door met het hele dak.

Heel erg voor de mensen van dat huis.

Maar onze Vorst gaat er nooit vandoor.

Gelukkig maar.

Onze Vorst ziet vanuit de hemel neer op ons.

Klaar om bij te staan.

Weet je wie?

Ieder, wiens hart volkomen naar Hem uitgaat.

Zo staat het in de Bijbel.

© Tonny Appermont

68 Bedankt

Sommige dagen zijn wel heel erg fantastisch.

De namiddagviering in de School De Zonnebloem zorgde voor een "fantastisch-gevoel".

Het was enerzijds de viering die daarvoor zorgde, maar ook al dat onverwachts bezoek.

Ik was uitgenodigd op de viering.

Want ik ben op pensioen gegaan.

Dat moet dus gevierd worden.

Met wie?

Met de kinderen van de school natuurlijk.

En met de meesters en juffen van de school.

En met de directeur.

En met met mijn vrouw erbij.

En de bestuursleden van de school verwachtte ik ook.

Maar er was nog meer volk van de partij.

Voor mij allemaal superfijne mensen.

Familie, maar ook oud-collega's en oud-bestuursleden
en nog mensen waarmee ik een bijzondere betrokkenheid heb.

Al deze mensen hebben me een superdag bezorgd.

Een dag die ik nooit meer zal vergeten.

Dank U wel allemaal.

In mijn leven heb ik honderden vieringen meegemaakt.

Voor wie het niet kent:

samen bidden tot de Here Jezus,
samen zingen tot de eer van God,
samen kijken naar een leuk toneeltje,
samen luisteren naar een verhaaltje,
samen een Bijbeltekst leren...

En nog meer.

Dus van alles en nog wat.

Nu ik in de bloemetjes werd gezet
en voelde hoe fijn dat dat was,
kan ik me heel goed voorstellen
dat de viering voor God zelf een feest is,
als al die kinderen, meesters en juffen
met hun hele hart
en met hun hele ziel
Hem groot willen maken!

Dat is ook de bedoeling.

Merci juffen en meesters en kinderen
voor de leuke muzikale verrassing,
merci voor alle lieve woorden en knuffels.

Merci voor de cadeautjes.

Merci voor de receptie.

Merci dat de kindjes zo rustig waren.

Merci dat de kindjes zelf zongen
met eigen begeleiding door de leerkrachten.

Merci directeur voor elk lief woord,
merci voorzitter van het bestuur
voor zoveel bemoedigingen.

Merci voor zoveel gedaan werk.

Ik wens op mijn beurt aan jullie allemaal
Gods rijke zegen!

© Tonny Appermont

69 Draadjes

In mijn hoofd zitten er vier draadjes.
Ze zitten er niet lang meer.
Ik mag seffens naar de dokter.
Die haalt de draadjes eruit.

Tien dagen geleden heeft hij een wonde
in mijn hoofd dichtgenaaid.
Dat was nodig om te voorkomen
dat er een lelijk litteken zou komen.
De draadjes trekken het vel netjes dicht.
Dan kan de wonde genezen.
Je ziet dan bijna niets meer van de wonde.
Een klein wit streepje.
Maar eerst was er dus een lelijke wonde.
Maar nu voel ik niets meer.
Ik voel niet dat er draadjes zitten.
Alleen als ik ze met mijn hand zoek en erover wrijf.
Dan voel ik ze natuurlijk wel.
Maar straks gaan de draadjes eruit.
Fijn dat de dokters je op zo een manier kunnen helpen.

Ik moet terugdenken aan een kindje
dat een schommel tegen zijn hoofd kreeg.
Het was leuk in de speeltuin.
Maar er kwam opeens een einde aan dat leuke.
Zeker voor dat kindje.
Er kwam veel bloed uit het hoofd.
Dus ik moest met dat kindje naar de dokter.
Ik probeerde het kindje te kalmeren.
Rustig maar, het komt goed.

De dokter zal je hoofdje netjes terug dichtnaaien.

Binnen enkele dagen is alles genezen.

"Dichtnaaien? Met een naald door mijn hoofd steken?"

Ja, maar dat doet geen pijn hoor.

Je zult alleen maar een prikje voelen om je hoofd te verdoven.

"Een prikje? Ik wil geen prikje!"

Het was niet gemakkelijk.

Veel gehuil.

Het kindje dacht dat de dokter een moord zou plegen.

Ik moest het kindje heel goed vasthouden,

of de dokter was de patiënt kwijt.

Het kwam allemaal goed hoor.

Angst is geen goede raadgever.

Je moet niet panikeren, als het niet nodig is.

Dus, als je ook ooit gehecht moet worden,

dus draadjes in je lijf krijgt...

Weet dat het best te verdragen is.

Het begint met één of twee kleine venijnige prikjes,

maar daarna voel je niets meer.

Dan een dag of tien met draadjes lopen.

Dan terug naar de dokter om de draadjes eruit te halen.

Dank u dokter.

Dank U Here God dat alles weer goed is gekomen.

Ik hoef niet de rest van mijn leven met draadjes te lopen.

Mijn vel groeit vanzelf weer dicht.

En dat dichtgroeien van het vel, dat doet de dokter niet!

Het is de Here God die het doet.

Want Hij heeft de mens zo geschapen.

Wonderlijk toch!

© Tonny Appermont

70 Druifjes

Jij houdt toch ook van druiven?

Ik ook.

Ik weet niet goed welke de lekkerste zijn:

de blauwe druiven of de witte druiven.

Druiven smaken soms heel erg zoet.

Maar er zijn ook druiven die heel zuur zijn.

Druiven kunnen heel dik zijn,

maar ook klein.

Van druiven maken ze druivensap,

maar ook lekkere wijn: rode, witte of rosé.

In september zijn de druiven niet zo heel duur.

Dat komt omdat in september druiven geoogst worden.

Er zijn veel druiven op de markt.

Dus zijn ze niet zo duur.

Maar als je in augustus in Spanje op vakantie bent,

dan moet je zeker druiven eten,

want daar zijn de druiven veel goedkoper dan hier.

En "nog" lekkerder.

Ik vind dat de Spanjaarden gelukzakken zijn.

Zeker de Spanjaarden die van druiven houden.

Druiven vind je ook in de Bijbel.

De verspieders (die Kanaän moesten verkennen)

moesten met twee zijn om een druiventros

te kunnen dragen.

Ik zou er graag bij geweest zijn.

En Jezus zegt:

"Ik ben de ware wijnstok, jullie zijn de ranken."

Wij zijn dus de takken aan de wijnstok.

Wij mogen vrucht dragen.

Maar we kunnen alleen vrucht dragen,

als we blijven vastzitten aan de wijnstok.

Dus de christenen kunnen wel vrucht dragen,

maar dat is dank zij de Here Jezus.

Komen er dan druifjes aan je buik hangen?

Of onder je armen?

Aan je oren?

Natuurlijk niet.

De vruchten zijn "liefde, vreugde,
vrede, geduld, vriendelijkheid,
goedheid, geloof, zachtmoedigheid,
zelfbeheersing".

Mensen die deze vruchten dragen,

stralen iets uit van de Here Jezus.

Ze lijken op de Here Jezus.

Mooi toch!

En nu ga ik naar de koelkast.

Weet je waarvoor?

Ik haal er enkele druifjes uit.

En ik eet ze lekker op.

Ik eet ze op met veel dankbaarheid
aan de Schepper.

Hoe lekker heeft de Here God

de druifjes toch gemaakt.

Mjam.

© Tonny Appermont

71 Internet

Er zijn weinig dagen dat ik niet op het internet zit.

Ik kijk na of er mail is.

Ik moet opzoeken hoe laat de bus of de trein vertrekt.

Ik wil een adres of telefoonnummer van iemand hebben.

Ik heb een vertaling nodig van een vreemd woord.

Ik lees een woord waarvan ik niet precies weet
wat het betekent, dus ik zoek even de verklaring op.

Ik krijg een kruiswoordraadsel niet ingevuld,
dus ik zoek een woord op met x letters.

Ik zoek een bijbeltekst op.

Ik wil een bepaald muziekstuk horen.

Ik wil de noten van een bepaald muziekstuk.

Ik wil een afbeelding hebben.

Ik wil een filmpje bekijken.

Ik wil mijn verhaaltjes publiceren.

Niet te geloven, maar dat vind je echt allemaal op internet.

Ik heb jaren de website van de school verzorgd.

Dus ik was beroepshalve bezig met internet.

Veel brieven van het departement onderwijs

kwamen binnen met email en niet meer in papieren versie.

Nu ben ik blij dat ik mijn verhaaltjes zo maar aan ieder die dat wenst, kan laten lezen.

Dank zij ... internet.

Voor de kinderen is het allemaal heel gewoon.

Maar toen ik een kind was, had ik nog nooit van internet gehoord.

Niemand kende het.

Aan het begin was een manier van geheime communicatie in het Amerikaanse leger.

En nu gebruikt de hele wereld het internet.

Heel fijn. Heel leuk. Maar toch ook gevaarlijk.

Er staan heel erg veel fantastische dingen op het internet.

Heel veel goede dingen.

Mooie foto's, mooie muziek, correcte informatie.

Maar...

ook heel veel slechte dingen, leugens, verleiding.

Het internet wordt ook gebruikt

om je slechte dingen te leren.

Sommige mensen proberen je geld af te troggelen op het internet.

Dus je moet echt oppassen als je op het internet bent.

In de school zal de meester of juf je zeker waarschuwen.

Probeer het internet te gebruiken tot eer van God.

Ik probeer God alvast groot te maken

door elke dag iets te schrijven op het internet

en daarbij altijd weer de eer aan God wil geven.

Omdat Hij zo groot is.

Omdat Hij de Schepper is.

Omdat Hij goed is.

Omdat Hij het allerbeste met ons voorheeft.

© Tonny Appermont

72 Ukelila

De slimmeriken denken nu dat ik helemaal fout ben.

Dat moet toch zijn "ukelele".

Is dat een manneke uit Sjakie en de chocoladefabriek?

Natuurlijk niet, want dat zijn "Oempa Loempa's".

Een ukelele is ook geen fruit, een soort banaan of zo.

Ik zal het je maar vertellen.

Het is een muziekinstrument, een snaarinstrument,

het lijkt op een kleine gitaar,

maar dan niet met zes, maar met vier snaren.

Een heel leuk instrument.

De stemming van de snaren is heel bijzonder:

sol - do - mi - la.

Die sol en de la, de buitenste snaren dus,
klinken hoger dan de twee middelste snaren.

Speciaal gemaakt om gemakkelijk en vlot
akkoorden te kunnen spelen.

Je bent dus meteen vertrokken met een ukelele.

Vandaar "Ukelila", de "Uke" van ukelele.

meteen vertrokken met muziek maken.

Maar wat is dan die "lila"?

Is "Lila" een meisjesnaam?

Sorry als er een meisje "Lila" heet,
maar ik vind het meer een naam voor
een hond of een koe.

Lila is een kleur. Zoek het maar eens op.

Het lijkt op paars.

Als je "Ukelila" op het internet zoekt,
ontdek je dat het logo in het lila staat.

En uiteraard vind je in die website heel veel lila.

Ukelila wil kinderen op een heel spontane manier
muziek laten maken.

Spontaan leren spelen op een muziekinstrument.

Bedoeld voor alle kinderen.

Ik mag er zelf aan meedoen en ik ga er zeker
nog over vertellen in verdere verhaaltjes.

Ik ben zelf bezeten door de muziekmicrobe.

Ik zou het heel erg vinden

als ik geen muziek meer kon maken.

Ik wil het graag overbrengen aan anderen.

Zodat ook zij kunnen genieten van muziek maken.

Welk instrument? De instrumenten zijn allemaal mooi.

Zeker als je ze samen brengt in een orkest.

Weet je hoe het in Psalm 150 staat?

"Looft Hem met bazuingeschal,

looft Hem met harp en citer,

looft Hem met tamboerijn en reidans,

looft Hem met snarenspeel en fluit.

looft Hem met klinkende cymbalen,

looft Hem met schallende cymbalen.

Alles wat adem heeft, love de Here,

Halleluja!"

© Tonny Appermont

73 Plannen

Zondag is voor mij een bijzondere dag.

Je kan er van denken wat je wil,

maar ik denk op zondag speciaal aan de Here God.

Ik wil Hem op zondag eren, bijzonder aan Hem denken,

en als het kan ga ik naar de samenkomst.

In de samenkomst wordt gezongen, gebeden,

gepreekt, avondmaal gevierd.

Ik hoorde vanmorgen een bijzonder goede preek.

Het maakte mijn dag goed.

Ik kan de hele preek hier echt niet vertellen.

Te veel en ook te moeilijk voor mijn lezertjes.

Maar toch wil ik iets uit de preek halen.

Weet jij wat "plannen" is?

Heel waarschijnlijk leer je het op school.

Bijvoorbeeld met contractwerk.

Je moet plannen in welke volgorde

je het contractwerk afmaakt.

Of je moet plannen wanneer je je lessen moet leren.

De meester en de juf moeten voortdurend plannen.

Ze willen de kinderen van alles leren.

Dan is een goede planning erg belangrijk.

Eerst doen we dit, dan doen we dat.

Op het einde van het schooljaar hebben we

alles wat we moesten doen, gedaan.

Dat heet "planning".

De preek van vanmorgen ging over plannen maken.

Koning David maakte een heel mooi plan.

Hij had een heel mooi paleis gemaakt voor zichzelf.

Nu wilde hij een mooie tempel maken voor de Here God.

Vind je dat geen supermooi plan?

Toch wilde God niet dat David een tempel voor Hem bouwde.

God zegende David nochtans heel erg.

Met prachtige woorden. En met prachtige daden.

Maar een tempel bouwen... dat mocht David niet.

De tempel zou er komen op Gods tijd.

God wilde dat de zoon van David: Salomon,

de tempel zou bouwen.

En zo gebeurde het.

Gelukkig was David niet boos.

Integendeel.

Hij vond het goed wat God wilde.

Mag je plannen maken?

Natuurlijk.

Maar vraag je af wat God ervan vindt.

Vindt Hij het een goed plan?

Dan zal je plan ook lukken.

Wat zeg je?

Hoe je weet wat God ervan vindt?

Lees dan maar snel in de Bijbel.

Luister naar verhalen over God.

Zo ga je stilaan ontdekken wie God is.

En wat God wil.

Leven naar Gods wil,

daar komt zegen uit voort.

Plannen maken naar Gods wil,

daar komt zegen uit voort.

En steekt God er een stokje voor,

ook dan moet je het aanvaarden.

Gods wil is altijd de beste.

Hij ziet veel verder en veel beter dan een mens.

Onze God! Geweldig.

© Tony Appermont

74 Roken

Heel lang geleden was ik verslaafd aan roken.

Dat gebeurde zo.

Ik was nog maar een tiener, dertien jaar oud.

Heel veel mensen rookten.

Je zag dat de mensen het heel lekker vonden.

En door te roken liet je zien dat je "groot" was.

Ik wilde ook bij de "groten" horen.

Dus stiekem proberen een sigaret op te steken.

Samen met andere tieners.

Spannend.

Een vuurtje.

Met een lucifer.

Maar het was nog echter met een echte aansteker.

En dan moest je leren die (vieze) lucht van de sigaret

in te halen, zodat die in je longen kwam.

Tjonge, wat heb ik die eerste keren gehoest.

Het was vies.

Maar ik wilde groot zijn.

Dus maar dapper verder proberen.

En na een tijdje lukte het.

Was het lekker?

Helemaal niet.

Maar het was stoer.

En voor je het wist, kon je er niet meer zonder.

Roken was bovendien heel duur.

Maar het allerergste:

roken was ongezond.

Roken IS ongezond.

Je longen worden overbelast.

Longen halen zuurstof uit de lucht.

Je hebt gezonde longen nodig.

Als je vijftien bent,

maar liefst ook als je vijfentachtig bent.

Dus...

Begin er niet aan!

Ik bedoel: ga niet roken.

Veel gezonder.

Veel goedkoper.

Je doet ermee wat je wil.

Ik kan alleen dit zeggen:

het was voor mij heel moeilijk

om te stoppen met roken.

Maar het was gelukt.

Gelukkig.

Al meer dan veertig jaar rook ik niet meer.

Een pakje sigaretten kost € 7,50.

Ik rookte één pakje per dag.

Op veertig jaar tijd spaarde ik

€ 7,50 x 365 x 40 = € 109 500

Honderdennegen duizend vijfhonderd euro.

Overtuigd?

Bovendien is het lichaam

"een tempel van de Heilige Geest".

Je hebt je lichaam cadeau gekregen van de Here God.

Zorg er goed voor!

© Tonny Appermont

75 Charleroi

Spreek uit: sjarlerwaa.

Je hebt er vast al van gehoord.

Het is één van de Waalse steden,

waarvan geen Vlaamse (Nederlandse) naam bestaat.

Heel vreemd:

Mons = Bergen

Liège = Luik

Waremme = Borgworm

Visé = Wezet

En omgekeerd hebben de Vlaamse steden

meestal ook een Waalse (Franse) naam.

Antwerpen = Anvers

Gent = Gand

Brugge = Bruges

De Panne = La Panne

Tienen = Tirlemont

Maar

Charleroi = Charleroi

Als het van mij afhing, had ik aan Charleroi

wel een Vlaamse naam gegeven:

Charles = Karel

roi = koning

Dus Charleroi = Koning Karel

of Karelkoning.

Zou toch mooi zijn.

Niet dus.

Ik was gisteren in een straat van Charleroi met de naam

Rue des Frères Wright.

Grotere kinderen hebben vast al gehoord van

die twee broers van de familie Wright.

(Spreek uit: wraait).

Het waren fietsenmakers.

Maar dat maakte hen niet beroemd.

Ze sleutelden aan fietsen,

maar ook aan de bouw van een heus vliegtuig.

Stel je voor. Wat een creativiteit.

En na lang zoeken, werken, experimenteren
lukte het hen om de lucht in te gaan
met een zelfgemaakt vliegtuig.

In 1903. Op 17 december.

De eerste gemotoriseerde vlucht.

Die vlucht duurde 12 seconden.

Ze hadden 37 meter gevlogen!

Wij moesten gisteren onze oudste dochter ophalen
in het vliegveld van Charleroi.

Ze was vertrokken om kwart voor 8 ('s avonds) in Kroatië.

Nog vóór half tien was ze al geland in Charleroi.

Supersnel vind ik.

Sommige mensen vliegen de hele wereld rond.

Steeds maar weer.

Toptennissers, zakenmannen, politici en natuurlijk
piloten, stewards en stewardessen.

Er is er één die overal tegelijk kan zijn,
zonder een vliegtuig nodig te hebben.

Dat is de Here God.

Waar je ook bent op de wereld,

Hij is er altijd.

Hij ziet je altijd.

In Psalm 139 staat het zo:

"Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad,
al ging ik wonen voorbij de verste zee,
ook daar zou Uw hand mij leiden,
zou Uw rechterhand mij vasthouden."

Maak je dus een verre reis?

God gaat met je mee.

Gelukkig maar.

© Tonny Appermont

76 Hittegolf

Ik schrijf dit verhaal op 14 september.

Gisteren was de warmste 13de september
sinds de waarnemingen.

Het was meer dan 30 graden Celsius,
en dat wil wat zeggen in september.

Eergisteren werd het ook al erg warm,
vandaag ziet het er weer naar uit.

Als het nog even blijft,
hebben we een hittegolf in september.

Dat is voorheen nog nooit gebeurd.

Misschien dit jaar ook net niet.

Maar je weet het niet.

Onze kippen hadden zelfs last van de warmte.

Ik heb ze voorzien van een klein vijvertje
met lekker fris koud water.

Ze waren er als de kippen bij om te
genieten van dat fris water.

Zelf genoot ik vandaag van een fris duveltje
en een fris pintje.

Wat is dat lekker als het warm is.

Een hittegolf is het tegenovergestelde
van een koudegolf.

Ik hou niet zo erg van koudegolven.

Zeker niet als je snottebellen dreigen te bevriezen.

Met hittegolven heb ik echter weinig moeite.

Maar toch zijn er mensen die er niet tegen kunnen.

Ze moeten noodgedwongen binnen blijven.

Ze gaan niet zwemmen als ik.

Ze houden niet van een zalig terrasje,
omdat het voor hen veel te warm is.

Het enige wat zij doen, is puffen,
binnen blijven en hopen dat het wat afkoelt.

Maar voor mij mag het dus wel.

Ik durf ook te zeggen dat ik een beetje,

een heel klein beetje,
jaloers ben op mensen in warme landen.
Zij hebben geen verwarming nodig in hun huis.
Ze wonen niet in een "kikkerklimaat".
In veel landen is het alleen 's nachts koud.
Dan kruip je lekker onder de lakens,
dicht tegen je partner,
en je hebt geen last van de kou.
En 's morgens is de zon weer daar.

Bij ons kan het in de winter behoorlijk koud zijn.
Wat ben ik blij dat er verwarming is.
Maar vandaag hoefde die zeker niet aan.
Ik genoot van de "late zomer".
De zomer is zijn laatste week ingetreden.
Want op 21 september schrijven we "herfst".

Hopelijk zal de herfst nog even zomeren.
Dat mag.
Maar de herfst komt.
Net als de winter.
En dan de lente.
Maar gelukkig komt de zomer toch weer terug.
Volgend jaar.
Maar zover is het nog niet.

Gelukkig maar.

God deed aan Noach na de zondvloed een belofte:

"Zolang de aarde bestaat,
zal er een tijd zijn om te zaaien
en een tijd om te oogsten,
zal er koude zijn en hitte,
zomer en winter,
dag en nacht -
nooit komt daar een einde aan".

Je vindt het vooraan in de Bijbel
in Genesis hoofdstuk 8.

© Tonny Appermont

77 Trompet

Er zijn muziekinstrumenten die iedereen kent.

Zo kent iedereen een trommel en een viool.

En wie kent er geen fluit of piano?

Maar ken je ook een fagot, een theorbé,

een Engelse hoorn, een euphonium?

Ik zit al jaren in de muziekwereld

en er zijn nog steeds instrumenten waarvan

ik nog nooit gehoord heb,

zwijg stil om de klank te herkennen.

Want elk instrument heeft zijn eigen klank.

Men noemt dat "timbre".

Ik weet zeker dat je geluiden van instrumenten goed kunt herkennen.

Wedden dat je het geluid van een trompet herkent, als ik een trompettist achter je zet.

En als ik je een muziekstuk laat horen, waarin de trompet nog niet meteen speelt..

Vast en zeker hoor je wanneer de trompet begint te spelen.

Dikwijls krijgen trompetten mooie melodieën voor hun neus. Of sonnerieën.

In een brassband, fanfare of harmonieorkest zijn trompetten onmisbaar.

En in een symfonisch orkest kan je er bijna de klok op zetten dat, als de trompetten inzetten, ze meewerking krijgen van de pauken.

In de jazzwereld laat de trompet ook van zich horen.

Dus, als jij graag een muziekinstrument wil leren, wie weet? Trompet misschien?

Mijn eerste instrument was ook trompet.

Het was voor mij de springplank om achteraf over te schakelen naar andere instrumenten.

Je komt er wel achter of het instrument je ligt of niet.

In de bijbel waren er ook al trompetten,
alleszins een soort trompet: bazuinen.

Als die bazuinen gingen schallen,
was er iets op til.

Dat kon oorlog betekenen, feest, waarschuwing, oproep.

Als Johan Sebastian Bach zijn Weinachtsoratorium
(dus het geboorteverhaal van de Here Jezus)
componeert, gebruikt hij overal trompetten,
omdat die trompetten zorgen voor feest in de muziek.

Zoek maar eens in de bibliotheek of op internet
naar muziek met trompetten.

Je gaat er vast van genieten,
net als ik.

© Tonny Appermont

78 Vijver

Ik heb weer eens iets beloofd.

En je weet hoe dat gaat:

het is vlug beloofd,

maar je moet ook doen wat je hebt beloofd.

Ik weet het nog goed van de tijd dat ik les gaf.

Ik leerde de kinderen de tafels.

Honderden keren: $7 \times 8 = \dots 56$!!!

Volgende dag waren de kinderen het terug vergeten.

Maar je beloofde één keer iets:

als je een morgen een tien haalt op je huiswerk,
krijg je een beloning.

Reken maar! De kinderen die een tien hadden,
waren absoluut niet vergeten

dat ze een beloning zouden krijgen!

Ze waren ondertussen wel iets anders vergeten:

$7 \times 8 = ???$ Geen idee.

Ik heb dus beloofd dat ik iets zou schrijven over "vijver".

Want we zaten daarstraks gezellig aan de rand van een vijver.

Volgens mij een prachtige vijver:

met mooie vissen, met een tiental leuke kikkers,
met mooie plantjes (waterlelies, voor het moment alleen
mooie groene blaadjes, maar die blaadjes waren wel
fijne zeteltjes voor de kikkers) en niet te vergeten
heel mooi riet aan de buitenkant van de vijver.

Er hoorde ook een mooi geluid bij,

het geluid van stromend water.

Dat water kwam van de zuiveringspomp.

Allemaal mooi bedacht, allemaal heel gezellig.

Maar de vrouw des huizes, dus de eigenares van de vijver,
was niet tevreden.

De vissen waren wel tevreden.

En de kikkers ook.

En ik ook.

Wat scheelde er dan?

Was het water te koud of te warm?

Was het misschien te nat?

Allemaal flauwekul natuurlijk.

Het water was niet voldoende doorschijnend.

Want water moet nu eenmaal doorschijnend zijn.

Dan zie je niet drie vissen zwemmen,

dan zie je ze met tientallen tegelijk.

Ik snap het.

Het water was inderdaad wat aan de groene kant.

Ik kon het ook niet helpen.

Je zou zeggen: doe er doorschijnende verf in.

Werkt natuurlijk niet.

Of een extra pomp.

Zou misschien wel helpen.

Ik weet het ook niet.

Maar het was leuk om te zitten aan de rand van de vijver.

En dat constant geluid van "vallend water"?

Ik genoot ervan en eigenlijk moest ik toch niet denken aan plassen.

Toch wens ik de "eigenares van de vijver" veel succes

in de zoektocht naar: hoe wordt dat water doorschijnend?

Hoe wordt dat water helder?

Want "dichtgooien van de vijver" zou toch zonde zijn.

Ik hou van water, zeker van levend water,
van water waarin leven zit.

Ik moest daarstraks aan de vijver denken aan het lied:

"Een rivier vol van vrede in mijn hart...

Een fontein vol van blijdschap in mijn hart...

Ik heb lief als mijn Jezus in mijn hart..."

Tenslotte zegt Jezus: "Ik ben het levend water,
wie tot Mij komt, zal nimmer meer dorsten".

Tenslotte, nog iets dat erg belangrijk is.

Een vijver is gevaarlijk voor kinderen.

Het water kan diep zijn,

de bodem zit vaak vol slijk.

Blijf uit de vijver!

Ook als je bal in de vijver terecht is gekomen.

Probeer de bal niet zelf eruit te vissen.

Ga niet te dicht bij de kant staan.

Veel kinderen zijn al verdronken in een vijver.

Heel erg!

Dus ... oppassen geblazen!

© **Tonny Appermont**

79 Lekker

Ben jij een slimmerik?

Dan heb je geluk, want het is leuk om slim te zijn.

Dan heb je niet veel moeite met lezen.

Dan heb je niet veel moeite met rekenen.

Dan vind je het niet moeilijk om foutloos te schrijven.

Ben je slim, dan heb je dat gewoon van God gekregen.

Je hoefde er niets voor te doen.

Je mag van geluk spreken.

Ben je niet zo slim,

moet je je erg inspannen om te lezen,

om te rekenen, om te schrijven,

vergeet dan niet, dat God je zo gemaakt heeft.

Hij zal je stevast helpen om ermee om te gaan.

Ik ken slimme mensen die heel dom leven,

en ik ken mensen die veel minder slim zijn,

maar helemaal niet "dom" leven.

Gek, vind je niet?

Maar, hoe slim je ook bent...

zo slim als koning Salomon zul je niet zijn.

Koning Salomon was bovendien heel erg wijs.

Die wijsheid had hij van de Here God gekregen.

Gelukkig is die wijsheid niet verloren gegaan:

je vindt in de Bijbel drie boeken van koning Salomon:

Spreuken

Hooglied

Prediker.

In het vijfde hoofdstuk van het boek Prediker vind je deze woorden:

"Zie, wat ik als goed heb opgemerkt, is dit: dat het voortreffelijk is te eten en te drinken en het goede te genieten bij al het zwoegen, waarmee iemand zich aftobt onder de zon gedurende de weinige dagen van zijn leven, die God hem schenkt, want dit is zijn deel."

In de Bijbel staat dus dat je mag genieten van lekker drinken en van lekker eten.

Immers, het leven gaat snel voorbij.

God geeft de ingrediënten: water, groenten, fruit, melk, vlees, vis.

Het zit in de beek, het groeit en bloeit, het loopt rond.

Nu weet ik ook dat de saus niet

aan de bomen hangt

en ik weet ook dat

er geen slagroom uit de koeien komt,

maar mensen kunnen saus en slagroom maken

met "ingrediënten" waar God wel degelijk voor zorgt.

Gisteren was het weer prijs.

Wat was het eten lekker.

Ik heb ervan genoten.

Wat ik heb gegeten?

Niet belangrijk. Het was lekker.

Jij vindt vast ook dingen erg lekker.

Lekker om te eten,

lekker om te drinken,

lekker om te snoepen.

Geniet ervan.

Oei, toch iets vergeten:

eet met mate,

drink met mate,

snoep met mate...

Anders word je zo dik als een ton.

En dan moet je je eigen dikke buik

overal meesleuren.

Niet echt handig.

© Tonny Appermont

80 Kaal

Ik ben geen kaalkop.
Ik zou er ook niet mee staan.
En ik hou niet echt van koude hersenen.
Moest ik een kaalkop hebben,
zou ik toch een petje opzetten.
Een petje tegen de zon,
en een petje tegen de kou.
Behalve als het regent,
dan krijg je immers een frisse douche.
Wie haar heeft, vindt dat niet leuk,
want de haren worden dan "aangetast"
door de regen.
Weg malse haren.
Dus, als wij, mensen met haar,
door de regen moeten lopen,
nemen we best een paraplu mee
en als we die niet hebben,
dan zetten we op zijn minst een kap op.
Dan blijven onze haren droog ... en mals.
En bij die "wij" horen zeker de vrouwen,
want, zeker als ze van de kapper komen,
willen ze geen druppel regen op hun haar.

Er wordt heel wat geld betaald voor mooie haren.

Ik verschiet altijd van wat kappers durven vragen
aan hun klanten.

De duurste kapper is de kapper
van de president van Frankrijk.

Gelukkig heeft de president van Frankrijk veel geld.

Anders zou hij dringend naar een andere kapper moeten.

Die van mij bijvoorbeeld is veel goedkoper.

En hij is bovendien een vriendelijke man,

hij vertelt geen onzin,

hij luistert naar wat ik te vertellen heb, zelfs naar mijn onzin.

Waar ik niet van hou, is haar in de boter.

Als er een haar in de boter komt, vind ik dat vies.

Je weet bovendien niet wie de eigenaar was van die haar.

En je mag ook zeggen: "van dat haar".

Haar in de soep is ook al niet lekker.

En als je iets gepland hebt, wat niet doorgaat,

dan zeg je:

ik kon niet komen, er is een haar in de boter gekomen.

Alles bij elkaar niet leuk dus.

Je hoort mij al afkomen: staat er ook iets

over haar in de Bijbel?

Ja natuurlijk, over een profeet die geen haar had.

Hij heette Elisa.

Hij was totaal kaal.

Toen kwamen er kinderen die hem ermee pestten:

"Kom op kaalkop, kom op kaalkop!"

De kinderen hadden dat beter niet gedaan,

want er kwamen twee berinnen uit het bos,

die de kinderen aanvielen en verscheurden.

Tweeënveertig kinderen werden gedood.

Je vindt dat verhaal in het tweede hoofdstuk

van 2 Koningen.

Het is een les aan de kinderen

en natuurlijk ook een les voor grote mensen.

Pest de andere niet! Doe er ook niet aan mee.

God wil het niet hebben.

Ben jij ooit gepest?

Ik ook.

Niet leuk.

Maar je kunt beter gepest worden,

dan dat jij de pester bent.

Dat is pas erg!

© Tonny Appermont

81 Stille Tijd

Vele mensen kennen het begrip "Stille Tijd" niet.

Hoe kan tijd nu stil zijn?

Stil heeft toch te maken met geluid, niet met tijd.

Dat is absoluut waar.

En van de andere kant is er niet veel tijd

dat er geen lawaai is.

Auto's op straat,

tractoren, vrachtwagens, moto's op de weg,

vliegtuigen in de lucht,

treinen razen met veel kabaal,

televisies en radio's breken de stilte in de huizen,

kinderen zorgen voor de nodige decibels.

Veel geluiden dus, altijd en overal.

"Stille Tijd" is echter iets totaal anders.

Het gaat over tijd die je neemt voor God.

Iemand zegt:

nu wil ik een kwartiertje (het kan korter,

maar het kan ook langer) tijd maken voor God.

Ik ga tijd maken om te bidden,

ik ga tijd maken om even te lezen in de bijbel

(of in een kinderbijbel),

ik ga tijd maken om even na te denken,

te luisteren naar God,
misschien heeft Hij mij iets te vertellen,
ik ga God bedanken voor zoveel dingen,
ik ga God groot maken, loven en prijzen.
En je mag er zelfs je stem, je gitaar of piano
bijhalen.

Dat is "Stille Tijd" houden.
Je kunt dat helemaal alleen doen,
ergens op een plekje in je huis,
maar het kan ook in je tuin,
of ergens op een bank.

Als je het nog nooit gedaan hebt,
moet je het zeker eens proberen.
Het is te moeite waard!
Er zijn christenen die elke dag
"Stille Tijd" houden.
Bewonderenswaardig.

De grote Specialist van Stille Tijd houden
was de Here Jezus zelf.
Hij kon soms een hele nacht lang
spreken met Zijn Vader in de hemel.

In de Bijbel staat nergens dat je

"Stille Tijd" MOET houden,

maar er staat wel:

"Je hebt niet, omdat je niet bidt

of omdat je verkeerd bidt".

"Mijn volk gaat ten onder bij gebrek aan kennis".

"Looft God in Zijn heiligdom!".

Ik kan zo nog tientallen teksten opnoemen.

In ieder geval is het duidelijk:

maak je tijd voor God,

dan is dat zeker een stap in de goede richting!

Voor iedereen!

© Tonny Appermont

82 Groep

Hebben jullie ooit gehoord van

Martin en Karen Koornstra?

Ik heb ooit samen met hen

meegewerkt in een gezinsweek.

Heel erg leuk.

De "Koornstraatjes" zijn erg muzikaal,

creatief en ze houden heel veel

van de Here Jezus.

En ze vertellen het aan iedereen,

bijzonder aan tieners en kinderen.

Karen schreef een prachtig lied
met de naam "Samen is veel leuker".

Je kunt het opzoeken en beluisteren
op het internet. Heel erg mooi.

Ik druk hieronder de tekst af.

(Bedankt Karen).

Samen is veel leuker,
alleen is maar alleen,
iemand die je helpen kan,
dat weet toch iedereen.

Jij en ik zijn nodig in Gods koninkrijk.
Niemand overbodig en iedereen gelijk.

Ik wil heel graag je vriend zijn,
dan zijn we nooit meer alleen.

Jezus zal ons leiden ook in moeilijke tijden,
want Hij zorgt voor iedereen.

Samen is veel leuker,
alleen is maar alleen,
iemand die je helpen kan,
dat weet toch iedereen.

Jij en ik zijn nodig in Gods koninkrijk.
Niemand overbodig en iedereen gelijk.

We zijn soms zo verschillend
en ieder heeft zijn eigen taal.

Jezus wil ons leren alle mensen te waarderen,
want Hij houdt van ons allemaal.

Samen is veel leuker,
alleen is maar alleen,
iemand die je helpen kan,
dat weet toch iedereen.

Jij en ik zijn nodig in Gods koninkrijk.
Niemand overbodig en iedereen gelijk.

In de klas zitten jullie ook samen.
Ik hoop dat jullie een leuke groep vormen.
Dat jullie groepswerk leuk vinden.
Dat het fijn is op de speelplaats.
Soms is dat niet.
Omdat er ruzie is.
Omdat er jaloezie is.
Het is dus niet altijd eenvoudig
om samen dingen te doen.
Dan moet er water bij de wijn worden gedaan.
Dan moeten ruzies worden opgelost.
Dan moet je leren dat iedereen belangrijk is
in de groep.
Ikzelf ben belangrijk, maar de ander ook!
En uiteindelijk klopt het verhaal:
samen is veel leuker.

Jezus vraagt het volgende aan ons:

Heb de Here God lief boven alles,
en je naaste als jezelf.

© Tonny Appermont

83 Bobby

"Bobby? Bobby!

Hij mag mee! Hij mag mee!"

Als ik de woorden die hierboven staan,
bij ons in huis zeg,
gaat Bobby blaffen.

Immers, hij vindt het verschrikkelijk
leuk en spannend dat hij mee mag.

En hij verstaat wat ik zeg.

Ik mag zeggen:

"In de koelkast ligt nog een lekker stuk vlees.

Dat is voor onze hond."

Dan zal hij niet blaffen.

Want hij weet niet waarover het gaat.

Vandaag mag Bobby weer mee.

Hij mag mee naar de school in Antwerpen.

Want er moet een piano gestemd worden.

Ik ga de pianostemmer ophalen.

Maar onze hond mag ook mee.

Hij kan dan wel geen piano's stemmen,
maar ik laat hem niet heel de tijd alleen thuis.

Ik zeg dan:

"Bobby! Bobby!

Hij mag mee! Hij mag mee!"

Dan komt er antwoord:

"Waf, waf, waf."

En er volgt een heuse springpartij,
tegen mijn benen.

Ik ben benieuwd hoe de kinderen in Antwerpen
gaan reageren op Bobby.

Ze gaan Bobby aaien,
ze gaan tegen Bobby praten,
ze willen hem even vastnemen.

Ze vertellen lieve woordjes tegen Bobby.

Ik denk dan: gekke kinderen allemaal,
ze zien de hond liever dan mij.

Dat is waar natuurlijk.

Want Bobby geeft dan ook geen huiswerk.

En hij is nooit boos.

Jawel, hij is toch ook wel boos ...

op de kat.

Maar is hij nooit boos op kindjes.

Ook niet als ze slordig zijn,

of als ze stout zijn.

Meesters kunnen dan wel boos zijn.

Zoals ik.

Maar dat is omdat ik de kindjes

liever lieve dingen zie doen

en dat ze hun huiswerk wel maken.

Dus Bobby gaat mee naar school.

Ik hoop dat sommige kinderen nu eens eindelijk

een mooie tekening maken van Bobby.

Ze moeten Bobby wel niet wit gaan tekenen,

want dan zie je niets.

Een witte hond op een wit blad.

Dan zie je alleen zijn zwarte oogjes.

Dus twee zwarte ogen op een wit blad.

Meer niet.

Dat is al even dom als een ijsbeer tekenen in de sneeuw.

Dan zie je ook niet veel.

Nee, alle gekheid op een stokje,

als de kinderen Bobby tekenen,

wil ik die tekening hier bij zetten.

Ik ben benieuwd of er iets komt.

Ken je die zegwijze over honden? Ja toch:

Zo trouw als ...

een hond!

Het klopt.

Onze Bobby wil altijd bij ons zijn

(bij de mama, bij de papa of bij de kinderen).

Weet je wie ook altijd je trouwe Vriend wil zijn?

Natuurlijk weet je dat!

Het is de Here Jezus.

Mensen laten de Here Jezus in de steek,

maar Hij laat jou nooit in de steek.

Hij is er altijd voor je.

Dat is toch leuk om weten?

© Tonny Appermont

84 Pianostemmer

Ik speel bas.

Een bas met een vieze naam:

een contrabas.

Gelukkig zijn de klanken,

die uit een contrabas komen,
helemaal niet vies.

Die klanken zijn warm, zoet
en heel laag.

Vooraleer ik om mijn bas ga spelen,
stem ik de contrabas.

Mijn bas heeft vier snaren,
dus ik ben vlug klaar met stemmen.

Ik zorg dat die vier snaren perfect
op de juiste toon staan,
en ... klaar is Kees.

Maar een piano stemmen,
dat is een ander paar mouwen.

Een piano heeft 88 toetsen.

Die toetsen zijn verbonden met een hamertje,
dat op de snaren slaat.

De meeste noten van een piano hebben drie
snaren, enkele basnoten hebben er maar twee
en de onderste bassen één.

Maar samen zijn dat dus heel veel snaren
die gestemd moeten worden.

Dat is het werk van de pianostemmer.

Hij gebruikt daar een stemvork voor.

Die stemvork geeft een la en die noot

geeft 440 trillingen per seconden.
Meer trillingen geeft hogere noten,
minder trillingen geeft lagere noten.
Als die ene la gestemd is, gaat de
stemmer werken met kwinten,
octaven, reine klanken, bijna reine klanken.
Je snapt het al: ingewikkeld.
En na ongeveer twee en een half uur
is de pianostemmer klaar.
De piano klinkt nu terug juist.
Heerlijk om op te spelen.
Heerlijk om naar te luisteren.

Wist je al dat je je leven ook moet stemmen?

Je moet het afstemmen op God.
Even nachecken of alles nog oké is.
Even met God praten in een gebedje.
Even God bedanken.
Je bent gestemd. Goed gestemd.
Nu kan je van slag.

© Tonny Appermont

85 Compressor

Ongeveer twintig jaar geleden kocht ik
in de winkel een luchtcompressor.
Maar die compressor hield het voor bekeken.
Last van ouderdomsverschijnselen.
De compressor was "ziek" en wilde niet meer.
Nu kan je met zo een ding
natuurlijk niet naar de dokter.
Je kunt wel naar een hersteller gaan zoeken.
Een meneer of mevrouw die van dat soort
machines kan herstellen.
Maar in mijn geval was dat een hopeloze zaak.
De herstelling zou veel te veel kosten.
Dus moest ik op zoek naar een nieuwe.
Vorige dinsdag heb ik er één gekocht.
Ik ben er blij mee,
want nu kan ik weer lucht blazen.
Ik kan de banden van de fiets, van de auto
oppompen op de juiste druk.
Ik kan de vuiligheid uit de slijpschijf blazen,
ik kan de kettingzaag proper blazen.
Je kan met zo een ding nietjes schieten,
of verf spuiten.
Ik blaas er regelmatig de stofzuiger mee proper.

Een heel handig apparaat dus.
Ik hoop dat mijn nieuwe compressor ook voor
minstens twintig jaar meegaat.
Dan kan ik er heel veel plezier aan beleven.
En ik kan er veel mee sparen!
Immers, wie zijn stofzuiger niet uitblaast,
krijgt veel rapper een kapotte stofzuiger.
Hetzelfde gebeurt met de kettingzaag,
de slijpschijf of de boormachine.
Als je ze niet proper maakt, gaan ze
veel vlugger stuk.
En als je fietst op een fiets met banden
die niet hard genoeg zijn,
dan rijd je veel minder comfortabel
en dan gaat je band vlugger stuk.
Zo zie je maar.

In het leven moet je je ook laten uitblazen.
Er komen allerlei vieze dingen in je.
Die dingen kun je er beter uithalen.
Voor het te laat is.
Je weet al waarover ik het heb:
precies: zonden.
Die zonden moeten weg uit je leven.
Dat kan de Here Jezus.

Vraag het Hem maar.

© Tonny Appermont

86 Sleutels

De kinderen zijn samen op kamp.

Het is fijn bij elkaar.

Ze zitten niet zo ver van het strand.

Daar gaan ze elke dag heen.

Gelukkig schijnt de zon.

Peter is al een beetje bruin.

En An zegt:

"Nog een paar dagen,

dan ben ik zo bruin als een lap!"

De kinderen maken kastelen op het strand.

Zandkastelen.

De muren van het kasteel zijn van zand.

Ook de poorten zijn van zand.

Rondom het kasteel maken de kinderen een gracht.

Die gracht is ook van zand.

Straks komt het water van de zee.

De zee laat de gracht vol lopen.

Het is mooi om te zien.

En dan beukt het water het kasteel stuk.

Wat is het water sterk.

De kinderen vinden het prachtig.

De kinderen spelen ook met de windvogels.

Het is niet zo eenvoudig om de vlieger op te laten.

Maar als hij eenmaal hoog in de lucht staat...

De wind speelt met de vlieger.

Hij laat de vlieger dalen en stijgen.

Net echt!

Maar de kinderen krijgen ook bijbellen.

Vandaag gaat het over de tien geboden.

"Als iedereen doet wat de Here vraagt

in de tien geboden,

zijn er geen gevangenissen meer nodig.

Als niemand steelt, heb je geen sleutels meer nodig.

En wat zouden papa's en mama's blij zijn

als hun kindjes altijd zouden luisteren."

"Kom jongens, we gaan allemaal naar de duinen."

Alle kinderen maken zich klaar,

ook de leiders gaan mee.

Niemand blijft in het kamp.

"De sleutels... waar zijn de sleutels?"

O ja, daar! Gelukkig!"

Ja ja, want als je de deuren niet op slot doet...

© Tonny Appermont

87 Invaller

Jeu, jeu, jeu!

Grote vreugde bij onze voetbalploeg.

Ik heb net een doelpunt gemaakt.

Drie - twee voor ons.

Alle jongens vliegen mij om de nek.

Eerst mocht ik niet meespelen.

Ik stond aan de kant.

Als invaller.

We moesten spelen tegen de school van Beringen.

Onze turnleraar had gevraagd wie mee wilde spelen.

Dertien jongens hadden hun hand opgestoken.

Ook ik.

"Net genoeg," zei de turnleraar.

"Elf spelers en twee invallers."

Een voetbalploeg heeft dertien spelers nodig.

Elf spelers staan op het veld:

tien voetballers en één doelman.

Twee spelers moeten invallen.

Zij spelen alleen als er iemand gekwetst is

of als iemand te moe is.

Soms mogen zij helemaal niet meedoen.

Dan zitten zij er zo maar bij.

Ze hebben hun voetbalschoenen

voor niets aangetrokken.

Zij hebben hun voetbaltrui en voetbalbroek

voor niets aangedaan.

Jij raadt het goed.

Ik moest ook invaller zijn.

Dus misschien mocht ik helemaal niet spelen.

Stom hé.

Bruno zit ook op de bank.

Naast mij.

Hij was ook invaller.

Bruno en ik supporterden zo goed mogelijk

voor onze ploeg.

Hee - hup! Hee - hup!

Bij de rust was de stand twee tegen twee.

"Na de rust mogen de twee invallers spelen",
zei de trainer.

Bruno en ik mochten nu voetballen.

Bruno speelde in de plaats van Marcel
en ik mocht spelen in de plaats van Frans.

Nu moesten Marcel en Frans op de bank zitten.
Zij supporterden voor onze ploeg.

Hee - hup! Hee - hup!

Ik was blij dat ik ook mee mocht spelen.
En het lukte, want een kwartier later was het raak.
Ik had een doelpunt gemaakt.

Nu was de stand drie - twee voor ons!
Alle jongens vlogen me rond de hals!

Heb je tien regels terug de woorden
in de plaats van
gelezen?

Twee keer na elkaar?

God vroeg Abraham om zijn zoon te offeren.

Maar toen puntje bij paaltje kwam,

mocht hij een ram offeren

in plaats van zijn zoon.

En wij kunnen met onze zonden niet

de hemel binnen,

maar Jezus stierf

in plaats van jou en mij.

© Tonny Appermont

88 Gideon

Gideon is een dappere jongen.

Hij lijkt een beetje op Gideon uit de Bijbel.

Lees maar!

De kinderen zijn op kamp.

Het is zomervakantie.

Heerlijk.

Gideon is ook op kamp.

Hij wil wel altijd op kamp zijn.

Want Gideon houdt van de natuur.

Hij houdt van zwemmen.

Hij houdt van klimmen in de bomen

en hij houdt ook van bosspelen.

Vandaag zijn de kinderen aan een rivier.

Zij maken een vlot.

Daarmee kunnen ze straks fijn varen op de rivier.

Ze maken palen aan elkaar vast met touwen.

Zij gebruiken takken en zakken.

Het moet een stevig vlot worden.

Als het vlot klaar is, maken ze nog een vlag.

Er moet immers altijd een vlag zijn op een schip.

Anders is het niet echt.

"Zo, nu moeten we het vlot proberen,"

zegt leider Kurt.

"Wie durft?"

Alleen Gideon steekt zijn hand op.

"Allee allee, wie nog?"

Maar er is niemand die durft.

"Jongens, het is echt niet gevaarlijk",

zegt leider Kurt.

"Komaan, wie durft?"

Niemand.

"Ook goed.

Kijk dan maar naar Gideon en naar mij.

Wij zullen het vlot uittesten."

Leider Kurt en Gideon trekken het vlot
in het water.

Jaja, het lukt.

Het vlot blijft netjes liggen op het water.

Ook als leider Kurt en Gideon erop zitten.

Met zijn twee roeien leider Kurt en Gideon
een eindje op het water en keren dan terug.

Het is heerlijk om te doen.

Ze genieten ervan.

Dat kun je lezen op hun gezichten.

"Zie je nu dat het lukt?"

De kinderen zien het.

Nu willen ze allemaal tegelijk het vlot proberen.

"Ho, ho," zegt leider Kurt.

"Allemaal tegelijk gaat niet hoor,
dan gaat het vlot zinken!
Om de beurt!
Telkens mogen er zes kinderen op het vlot."

De kinderen spelen in en rond de rivier.
Tot iedereen op het vlot is geweest.

Het werd een heerlijke middag.
En wie was de dapperste van de kinderen?
Precies... Gideon.
Net zoals de Gideon uit de Bijbel.
Waar je dat verhaal kunt vinden?
Je vindt het in het Bijbelboek Richteren.
Zoek het maar eens op!

© Tony Appermont

89 Verzoeken

Peter moet zijn kamer opruimen.
Er ligt daar veel te veel rommel.
En alles ligt er overhoop.
Mama is niet tevreden.
Zij zorgt ervoor dat het huis netjes is.

Mama zeemt de ramen.

Mama dweilt de vloer.

Mama neemt het stof af.

Mama werkt maar door.

Mama werkt altijd!

Maar mama ruimt de kamer van Peter niet op.

Dat moet Peter zelf doen.

"Allee, naar je kamer!

En ik wil dat je klaar bent binnen een uur, begrepen!"

Peter is nu in zijn kamer.

Hij weet niet waaraan hij moet beginnen.

Het bed is niet opgemaakt.

Er liggen nog kleren op het bed.

Onder het bed staan wel drie paar schoenen.

Op de tafel liggen boeken,

maar ook speelgoed.

En de kast ligt helemaal overhoop.

Waarmee moet hij beginnen?

Even zien... o ja ... met de lego.

Wat zal ik maken?

Even denken...

Een huisje.

"Peter!"

"Ja, mama."

"Ben je nog aan het opruimen?"

"Ja, mama."

Foei Peter, jij liegt.

Peter wilde spelen in plaats van op te ruimen.

Peter doet de legoblokken gauw in een grote doos.

Zo, die zijn opgeruimd.

Nu de tafel.

Nee maar, kijk eens!

Dat boekje heb ik al lang niet meer gezien.

Even in lezen.

En ja hoor.

In plaats van op te ruimen

zit meneertje te lezen.

't Is ook zo een leuk boekje.

Het gaat over het strand.

Moet je die foto zien,

een foto van een dikke krab.

"Peter!"

"Ja mama."

"Bij jij bijna klaar?"

"Ja mama."

Foei Peter.

Jij liegt weer.

Je hebt nog bijna niets opgeruimd.

En dan schiet Peter weer vlug aan het werk.

Hij ruimt de tafel op

en hij legt alles netjes op zijn plaats.

Nu het bed opmaken.

Dat goed goed, want hier loert geen verzoeking.

Maar als Peter de kast gaat opruimen...

Dan loopt het weer mis!

Want in die kast ligt zoveel speelgoed.

En daar heb je het weer.

Peter speelt met zijn autootje,

met de puzzels...

Oei, Peter hoort wat.

Er komt iemand de trap op.

Mama!

Vlug vlug verder opruimen.

"Zo jongen, nog niet klaar?"

"Bijna mama..."

Mama begrijpt het niet.

Op die tijd zou mama al heel lang
klaar zijn.

"Zeg mama,
toen Jezus in de woestijn was,
werd Hij drie maal verzocht hee?"

"Waarom vraag je dat?"

En dan vertelt Peter dat hij drie maal
andere dingen is gaan doen
in plaats van op te ruimen.

Er is wel een groot verschil tussen
Jezus en Peter.

De Here Jezus luisterde niet naar de duivel,
maar Peter liet zich telkens weer verleiden.

En hoe ben jij?

Pas op voor verzoeken!

Ze komen de hele dag op ja af.

Zeg 'nee' tegen verzoeken!

© Tonny Appermont

90 Takken

"Het had erger kunnen zijn."

Papa en mama zijn bij de dokter.

Bij de oogarts.

Zij spreken over Bert.

Over dat ene oog van > Bert.

Je kunt dat oog niet zien,

want het zit verstopt achter een doekje.

Gelukkig ziet Bert nog uit zijn ander oog.

Bert zit er heel stil bij.

Vanmorgen was niet niet zo stil.

Toen speelde hij met Ronny.

Ronny is de buurjongen van Bert.

En Ronny houdt van ruw spelen.

Hij houdt van wilde spelletjes.

Hij houdt van vechten.

Hij houdt van schieten.

Hij houdt van stokken.

Mama en papa vinden het niet fijn
dat Bert zo veel met Ronny speelt.

"Ronny is veel te ruw.

Dat weet je best."

"Toe mama, ik beloof om voorzichtig te zijn."

"Allee dan."

Zie je in de tuin Ronny en Bert?

Ze speelden heel rustig.

Eerst wel.

Maar nu niet meer.

Ze zwaaien met stokken.

Vechten ze dan echt?

Nee hoor.

Ze spelen het.

Ze doen alsof.

O, o, o.

Zien de jongens dan niet dat het gevaarlijk is?

Bert gebruikt zijn stok

net als een sabel.

Hij zwaait de sabel van links naar rechts.

"Ik kan het al goed hé?"

En dan zwaait Ronny.

Pats, pats, zwiep, raak!

Maar dat mocht niet!

Bert houdt zijn arm voor zijn oog.

"Mijn oog, mijn oog!"

Ronny loopt vlug weg.

Hij wil er niets mee te maken hebben.

En Bert?

Bert loopt gauw naar zijn mama.

Gelukkig ziet het ander oog waar hij moet lopen.

"Vlug, vlug, naar de oogarts!"

De oogarts bekijkt het oog van Bert.

Hij doet er zelf op.

Hij plakt er een grote plakker op.

"Jouw oog moet rusten.

De plakker moet veertien dagen op het oog blijven.

En dan ... voorzichtig zijn hoor!

Wees maar blij!

Het had erger kunnen zijn."

In het evangelie van Marcus
vind je in het achtste hoofdstuk
het verhaal van de blinde van Betsaida.
Die man zag helemaal niets meer.
Geen oogarts kon hem nog helpen.
Maar gelukkig was daar Jezus.
Wil je dat verhaal lezen?
Zoek het maar op!

© Tonny Appermont

91 Zaklamp

Zaklamp meebrengen.

Dat staat in de e-mail, die de kampeiding doorstuurde.

Gust mag ook mee op het kamp.

Gust is al tien jaar.

Hij is al drie keer op kamp geweest.

Dit jaar moet hij voor het eerst

een zaklamp meenemen.

Maar Gust heeft geen zaklamp.

Papa en mama ook niet.

"Kom maar," zegt papa,

"we gaan er één kopen."

In de winkel liggen heel veel zaklampen:

hele lange en hele korte, platte en dikke.

"Die hele lange wil ik," zegt Gust.

"Hola, een beetje beleefd," zegt papa.

"Niks te willen.

Trouwens, die hele lange is veel te duur.

Kies hier maar: een platte of een korte.

De korte hebben een zilverkleur,

de platte zijn geel, blauw, bruin of rood."

"Ik wil graag zo een zilveren," zegt Gust.

"Oké."

Gust controleert meteen of zijn zaklamp ook brandt.

Ze doet het niet.

Er zit nochtans een lampje in.

Gust wrijft over de lamp.

Hij poetst het zilver mooi

en hij maakt het glas proper.

Maar de zaklamp doet het nog steeds niet.

Papa moet lachen als hij het allemaal ziet.

"Jongen toch, heel dat gepoets helpt niets.

Er zit geen batterij in de pillamp."

En ja hoor, nu werkt de lamp.
"Een zaklamp zonder batterij
is als een leven zonder Jezus,"
zegt papa.
"Het werkt niet."

En in het spannende nachtspel in het kamp
kan Gust schijnen in het donker, want
zijn zaklamp werkt.

© Tonny Appermont

92 Vuur

Papa en mama zijn wel een beetje onvoorzichtig.
Lea is twaalf en Robert is zes.
"Zullen jullie braaf zijn?
Mama en papa moeten naar de dokter.
Binnen een uur zijn we terug."

"Ja, ja, ja."

Maar ze zijn niet braaf.

Lees maar!

Lea is twaalf.

Ze zou op haar broertje moeten passen,
maar ze let niet op haar broertje.

Ze gaat buiten in de tuin spelen
met de bal.

En ze laat Robert alleen in het huis.

En Robert is helemaal stout.

Echt stout.

Hij wil graag vuur maken.

In de keuken staat een gasfornuis.

Mama kookt het eten op het fornuis.

"Hoe doet mama het vuur aan?"

denkt Robert.

En dan draait hij aan de knoppen;

Er staan zes knoppen aan het voornuis.

Hij draait aan al de zes knoppen.

Hoe kan dat nu?

Er komt geen vuur.

Het gaat wel raar ruiken in de keuken.

"Ba," zegt Robert.

"Ik zal maar vlug buiten gaan,

want het stinkt binnen."

Robert loopt naar de tuin.

Lea is daar ook.

Ze spelen samen met de bal.

En binnen ... daar hoor je sssssssssssssssssssss.

Is dat de radio die aanstaat?

Of is het de kat die slaapt?

Nee nee nee.

Het is ...

je weet het wel.

Heel het huis is vol met gas.

Dat wordt wel gevaarlijk.

Als Robert en Lea maar niet naar binnengaan.

O, o, wat zou er dan gebeuren?

En dan ineens... Knal ... Boem!

Een ontploffing.

En brand in het huis.

Heel de straat heeft het gehoord.

De buurvrouw belt vlug de 112.

Vlug vlug.

Brand in de Bosstraat!

Enkele minuten later is de brandweer daar.

Tuut toet tuut toet.

Mama en papa zijn er nu ook.

Ze zijn blij dat Robert en Lea nog leven.

Maar hun huis

is helemaal kapot.

Allemaal de schuld van Robert ...

En van Lea!

Vuur, jij speelt er toch niet mee?

In de Bijbel vind je een verhalen

over drie mannen

die terecht kwamen in de brandende oven.

Dat was,

omdat ze niet wilden buigen

voor het beeld van Nebukadnezar.

Ze wilden alleen maar buigen voor de echte God,

God die in de hemel woont.

Omdat ze weerspanning waren,

werden ze in de oven geworpen.

De oven werd zeven maal heter gestookt

dan anders.

Toen werden de drie "stouteriken"

in de oven gegooit.

Maar er gebeurde niets met de mannen.

Het vuur kon hen niet deren.

Dat kwam omdat God bij hen redde.

Jij mag niet spelen met vuur.

Nooit!

Veel te gevaarlijk.

© Tonny Appermont